

Utomhusarmatur med trekantig kupa av opalglas med gatunummer. Ringklocka av svartlackad plåt. Gångjärn med ny design. Dörrtrycke med slät rosett och nyckelskylt av förnicklad mässing.

Entréer

Entréerna fick under decenniet mindre betydelse för fasadarkitekturen. De placerades asymmetriskt i enlighet med funktionalismens ideal och utformades i allmänhet som betongtrappor med ett enkelt räcke och skärmtak.

Trappräckena hade vanligen ständare och horisontella band av målade eller galvaniserade järnrör eller bandstål. I villor i uttalad funktionalistisk stil förekom också räcken med fronter av slätplåt. Räcken målades ofta i vita, grå eller gröna kulörer.

Villornas ytterdörrar var enkla eller släta och hade ibland en liten glasning, som på ett tidstypiskt sätt kunde vara asymmetrisk eller rund med association till fartygskajuta. Gemensamt för de dekorerade dörrarna var enkla geometriska rätvinkliga mönster. I områden med likartade villor var det stor variation på dörrarnas utformning på de större villorna, medan alla dörrar hade samma enkla utseende på små villor i egnahemsområden.

Ytterdörrarna tillverkades med en ram av kvistfri kärnfuru eller ek. Utrymmet innanför fylldes med ett isolerande material, vanligen porös träfiberskiva. Utanpå kläddes dörren med en träfiberskiva eller en tunn, smal, spontad panel. Dörrbladen målades med linoljefärg i vitt, grönt eller brunt, men det var också vanligt att använda klar linoljefernissa, särskilt på dörrar med ekpanel.

Dörrbladens tjocklek var mellan 42 och 50 mm, beroende på om de var panelklädda eller släta. De var vanligen omkring 900 mm breda.

Utomhusarmaturer med opalglaskupor i nya former hörde till tidens stil.

Ett entréparti med skärmtak på dolda konsoler. Trappan är av betong och räcket av plattstål har målats ljusgrått. Den runda glasningen i den släta ytterdörren är inspirerad av fartygsdesign.